

Radymno 29.12.2020 r.

RI.7021.64.2020

Pan Marek Jackowski
Radny Rady Miasta Radymna

W odpowiedzi na pismo zatytułowane interpelacja w pierwszej kolejności wskazać należy, że interpelacja powinna zawierać krótkie przedstawienie stanu faktycznego będącego jej przedmiotem oraz wynikające z niej pytania. Przekazana przez Pana interpelacja nie zawiera pytań odnoszących się do podanego przez Pana stanu faktycznego, lecz zalecenia oraz stwierdzenia, przez co nie sposób ustosunkować się do kwestii wskazywanych w stanie faktycznym sprawy.

W odniesieniu do Pana wątpliwości wskazanych w sprawie zaznaczenia wymaga fakt, iż zgodnie z uchwałą nr VI/38/2019 Rady Miejskiej w Radymnie z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie Statutu Miasta Radymna, to Komisja Rewizyjna kontroluje działalność Burmistrza, miejskich jednostek organizacyjnych i jednostek pomocniczych miasta pod względem: legalności, gospodarności, rzetelności, celowości, zgodności dokumentacji ze stanem faktycznym. Komisja rewizyjna bada w szczególności gospodarkę finansową kontrolowanych podmiotów, w tym wykonanie budżetu miasta. Komisja rewizyjna wykonuje inne zadania kontrolne na zlecenie Rady w zakresie i w formach wskazanych w uchwałach Rady. Sprawa została zbadana przez Komisję Rewizyjną, która wyraziła swoje stanowisko w protokole kontroli przeprowadzonej w Urzędzie Miasta Radymna w dniach 15 listopada 2019 r. do 21 maja 2020 r. spisany w dniu 21 maj 2020r.

Dodatkowo pokreślić trzeba, że oddanie nieruchomości w trwały zarząd dyrektorowi szkoły rodzi po jego stronie zarówno określone uprawnienia, jak i obowiązki. Uprawnień można dopatrywać się w art. 43 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym jednostka organizacyjna ma prawo korzystania z nieruchomości oddanej w trwały zarząd, w szczególności m.in. do oddania nieruchomości lub jej części w najem, dzierżawę albo użyczenie. W związku z tym jednostka samorządu terytorialnego traci możliwość władania taką nieruchomością w tym zakresie. W tym temacie wypowiadały się sądy administracyjne który uznał, że oddanie jednostce organizacyjnej w trwały zarząd nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego ogranicza uprawnienia właścicielskie tych podmiotów. Pozostawanie nieruchomości gminnej w trwałym zarządzie jej jednostki organizacyjnej pozbawia także rady gmin możliwości określania zasad ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata w oparciu o przepis art. 18 ust. 2 pkt 9 u.s.g. (wyrok WSA w Gliwicach z 9.01.2012 r., II SA/Gl 730/11, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Analogicznie zatem należy przyjąć, że tylko jednostka organizacyjna, której nieruchomość jest oddana w trwały zarząd, jest uprawniona do zabudowy, odbudowy, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy lub remontu obiektu budowlanego na nieruchomości za zgodą organu nadzorującego, jakim był Burmistrz Miasta Radymna. W związku z tym to do kierownika jednostki organizacyjnej, a w przypadku szkół – do dyrektora szkoły należy

decyzja, w jaki sposób zostaną przeprowadzone roboty budowlane w budynkach szkoły. Decyzja ta musi zostać zaakceptowana przez organ jednostki samorządu terytorialnego. Ponadto jak wynika z ustalonego przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie stanu faktycznego, popartego opinią biegłego sądowego, pierwotny zakres robót nie mógł być realizowany bez konieczności wykonania robót dodatkowych, które zostały określone po wykonaniu robót odkrywkowych, niemożliwych do ustalenia wcześniej. Kwestą sporną nie pozostawała jednak ta kwestia, tylko kwestia zwłoki w realizacji zamówienia przez wykonawcę, co stało się przyczyną potrącenia przez Miasto Radymno kar umownych, a nadto kwestia wysokości wynagrodzenia za dodatkowe prace budowlane, które nota bene określił w toku postępowania Sąd, posiadając stosowną opinię biegłego sądowego.

Przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych zawierają umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Z kolei zgodnie z art. 42 ust. 5. ustawy o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych są zobowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych — w tym mających charakter cywilnoprawny — oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Natomiast zgodnie art. 484 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1954 r. Kodeks cywilny w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. W istocie niedochodzenie kar umownych może być traktowane jako naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Z uwagi na fakt, iż protokół konieczności nr 2 został podpisany przed zawarciem umowy na prace obejmujące prace z protokołu konieczności nr 1 Miasto doszło do wniosku, że wykonawca musiał wiedzieć czy prace te będą kolidować z pracami zawartymi w tej umowie, a pomimo to zobowiązał się do zrealizowania tych prac do określonego w umowie terminu. Pomimo zaproponowania przez Miasto w toku postępowania ugody, nie doszło do jej zawarcia. Ugoda nie może zmierzać do wykonania powództwa przez pozwanego, bo wówczas nie stanowi ugody, a uznanie powództwa, po jego wytoczeniu nie powoduje, iż koszty postępowania stają się niższe.

Jednostka sektora finansów publicznych może zawrzeć ugodę w sprawie spornej należności cywilnoprawnej w przypadku dokonania oceny, że skutki ugody są dla tej jednostki lub odpowiednio Skarbu Państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego korzystniejsze niż prawdopodobny wynik postępowania sądowego albo arbitrażowego. Ugoda polegać winna na wzajemnych ustępstwach, tymczasem, wniosek do zawezwania do próby ugodowej był treścią pozwu, a w toku postępowania sądowego druga strona nie wyraziła zgody na odstąpienie, co nie pozwoliłoby na uniknięcie kosztów postępowania. Przy czym zaznaczyć należy, że kwota 106 133,14 zł stanowiąca potrącone kary umowne to wynagrodzenie wykonawcy, które Sąd uznał za zasadne do wypłaty, natomiast kwota 108 135,95 zł stanowi wynagrodzenie za wykonane roboty dodatkowe, które to roszczenie nie było kwestionowane co do zasady, lecz co do wysokości. Dodać należy, że w celu zapłaty wynagrodzenia za dodatkowe roboty budowlane Miasto musiałoby ponieść koszty opinii biegłego rzeczoznawcy budowlanego, niezależnie od tego czy zostałaby zawarta ugoda pozasądowa. Wedle stanowiska RIO, mając na względzie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, do wyłącznej oceny jednostki samorządu terytorialnego należy kwestia ustalenia okoliczności warunkujących możliwość zastosowania art. 54a ustawy o finansach publicznych.

Brak gospodarności nie został potwierdzony przez Komisję Rewizyjną, ani żaden inny organ. Na koniec wypada wspomnieć, iż zasądzona kwota nie stanowi odszkodowania do sposobu naprawienia szkody wyrządzonej przez funkcjonariusza publicznego określonej w ustawie o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych. Odpowiedzialność

funkcjonariusza ma charakter regresowy, zaś w świetle postanowień art. 5 pkt 1 u.o.m.f.p. ponosi on odpowiedzialność majątkową jedynie w sytuacji, w której podmiot odpowiedzialny wypłacił odszkodowanie.

Otrzymują:

1. Adresat
2. A.a

BURMISTRZ
Mieczysław Piziurny